

Sygn. akt II Cz 609/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Bednarek-Moraś (spr.)

Sędziowie: SO Wiesława Buczek-Markowska

SO Zbigniew Ciechanowicz

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2014 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa G. S.

przeciwko Gminie M. S.

o zwolnienie od egzekucji

na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 05 grudnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt I C 2633/13

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i umorzyć postępowanie wywołane wnioskiem powoda o udzielenie zabezpieczenia.

SSO Zbigniew Ciechanowicz SSO Agnieszka Bednarek-Moraś SSO Wiesława Buczek-Makowska

Sygn. akt II Cz 609/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 grudnia 2013 roku Sąd Rejonowy w Stargardzie Szczecińskim udzielił zabezpieczenia roszczeniu powoda G. S. o zwolnienie spod egzekucji w sprawie przeciwko pozwanej Gminie M. S. - Zarząd (...) w S. przez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Stargardzie Szczecińskim M. O. w sprawie KM 1210/12 w części dotyczącej egzekucji z ruchomości samochodu marki M. (...), nr rejestracyjny (...), nr nadwozia (...) do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że w przedmiotowej sprawie spełniły się przesłanki do udzielenia zabezpieczenia przewidziane w przepisie art. 730¹ k.p.c. albowiem powód uprawdopodobnił roszczenie oraz istnienie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. W ocenie Sądu Rejonowego nie budzi wątpliwości, że roszczenie pozwu może być dochodzone przed sądem. Twierdzenia pozwu i treść dołączonych do niego dokumentów uwiarygodniają - na tym etapie postępowania - żądanie pozwu. Zdaniem Sądu I instancji w niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości, iż została również spełniona kolejna z przesłanek w postaci zagrożenia zaspokojenia roszczenia. Mając bowiem na względzie charakter roszczenia, z którym wystąpił powód, niewstrzymanie przez Sąd postępowania egzekucyjnego - w żądanym zakresie - może doprowadzić do sytuacji, iż w trakcie postępowania sądowego dojdzie do sprzedaży ruchomości zajętej w postępowaniu egzekucyjnym. Uwzględniając - jak to wynika z uzasadnienia pozwu - iż

strona powodowa opiera swoje roszczenie na treści art. 841 k.p.c., Sąd wyraził stanowisko, iż egzekucja może narazić powoda na nieuzasadnioną szkodę.

W ocenie Sadu I instancji w niniejszej sprawie za celowe uznać należało zabezpieczenie roszczenia poprzez zawieszenie prowadzonego postępowania egzekucyjnego- w żądanym zakresie, z przyczyn wskazanych wyżej na podstawie art. 730 k.p.c. w związku z art. 755 k.p.c.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiodła pozwana Gmina M. S., zaskarżając je w całości.

Skarżąca zarzuciła mu rażące naruszenie przepisów postępowania cywilnego, które miało istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, a mianowicie:

- 1) art. 126 § 2 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 130 § 1 k.p.c. w zw. z art. poprzez niewezwanie uprawnionego do wskazania numeru PESEL i rozpoznania wniosku mimo jego braków formalnych,
- 2) art.841 § 1 k.p.c., w zw. z art. 843 k.p.c. poprzez rozpoznanie sprawy przez Sad niewłaściwy miejscowo,
- 3) art 730¹ § 1 k.p.c. poprzez przyjęcie przez Sąd I instancji, że uprawniony uprawdopodobnił istnienie roszczenia, a w szczególności że jest właścicielem pojazdu marki M. (...) nr rejestracyjny (...),
- 4) art. 848 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie, skoro dalsze rozporządzeniem pojazdem po jego zajęciu nie ma wpływu na dalszy bieg postępowania egzekucyjnego,
- 5) art. 233 k.p.c. w zw. z art. 243 k.p.c. w zw. z art. 738 k.p.c. poprzez przekroczenie swobodnej oceny dowodów, a w szczególności poprzez przyjęcie, że zajęty pojazd stanowi własność uprawnionego, podczas gdy dokumenty załączone do wniosku świadczą o tym, iż nie jest on jego właścicielem, a dokonana umowa sprzedaży została zawarta dla pozorów i w celu pokrzywdzenia wierzyciela, co wynika z następujących faktów: a. umowa sprzedaży jest antydatowana na dzień 30 września 2013 r. b. podatek od czynności cywilnoprawnej od ww, umowy został uiszczony dopiero w dniu 14.10.2013r., c. uprawniony nie przedstawił dowodu rejestracyjnego bądź wniosku z którego wynikałaby zmiana właściciela, d. w dacie zajęcia, według informacji z (...) pojazd był zarejestrowany na dłużnika J. M. — S., e. dłużnik i uprawniony są ze sobą spowinowaceni.

Wskazując na powyższe pozwana wносиła o zmianę zaskarżonego postanowienia i oddalenie wniosku oraz zasądzenie od uprawnionego na rzecz obowiązanego kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W piśmie procesowym z dnia 9 grudnia 2013 r. powód cofnął pozew wniósł o zwrot wniesionej opłaty stosunkowej od pozwu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Na wstępie wskazać należy, że postępowanie zażaleniowe do którego mają odpowiednie zastosowanie przepisy postępowaniu apelacyjnym (art. 397 § 2 k.p.c.), jakkolwiek jest postępowaniem odwoławczym i kontrolnym, to jednakże zachowuje charakter postępowania rozpoznawczego. Oznacza to, że Sąd Odwoławczy ma pełną swobodę jurysdykcyjną, ograniczoną jedynie granicami zaskarżenia. Merytoryczny bowiem charakter orzekania Sądu II instancji polega na tym, że ma on obowiązek poczynić własne ustalenia i ocenić je samodzielnie z punktu widzenia prawa materialnego, a więc dokonać subsumcji. Z tego też względu Sąd wydaje orzeczenie uwzględniając stan sprawy istniejący na datę orzekania (art. 316 k.p.c.)

W przedmiotowej sprawie istotną okolicznością mającą wpływ na był fakt, że powód już po wydaniu zaskarżonego postanowienia w piśmie z dnia 9 grudnia 2013 r. cofnął pozew, a co za tym idzie zawarte w nim wnioski, rezygnując w ten sposób z ochrony prawnej.

Zgodnie z przepisem art. 203 § 1 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Pozew taki nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa (§ 2). Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa (§ 4).

W przedmiotowej sprawie w ocenie Sądu Okręgowego nie zachodzą przesłanki negatywne które podważyłyby skuteczność dokonanej przez powoda czynności prawnej dlatego też Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 3 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.

O kosztach postępowania zażaleniowego nie orzekano albowiem nie jest to orzeczenie kończące postępowanie w sprawie (art. 108 k.p.c.).

SSO Zbigniew Ciechanowicz SSO Agnieszka Bednarek-Moraś SSO Wiesława Buczek-Makowska

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. (...)